

## POSTANOWIENIE

24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska

na posiedzeniu niejawnym 24 października 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa W. N.

przeciwko W. N.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na skutek skargi kasacyjnej W. N.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z 26 kwietnia 2023 r., I ACa 1010/22,

**1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**

**2. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Lublinie na rzecz pełnomocnika z urzędu – radcy prawnego P. K. 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych podwyższonej o należny podatek od towarów i usług z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

(NM)

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z 27 lipca 2022 r. oddalił powództwo W.N. o zobowiązanie W.N. do złożenia oświadczenia woli oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 26 kwietnia 2023 r. oddalił apelację W. N. oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powódka wniosła skargę kasacyjną od tego wyroku, zaskarżając go w całości. Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na potrzebę dokonania wykładni art. 898 § 1 k.c. z uwagi na wątpliwości co do sposobu zastosowania oraz rozbieżności w orzecznictwie.

Pełnomocnik skarżącej ustanowiony z urzędu wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia za koszty pomocy udzielonej skarżącej w postępowaniu kasacyjnym wraz z oświadczeniem, że koszty te nie zostały uiszczone przez skarżącą nawet w części.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania oraz zapewniać jednolitość orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny.

W przepisach kodeksu postępowania cywilnego skarga kasacyjna została ukształtowana jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń, wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Powołanie się na przyczynę kasacyjną, przewidzianą w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania przez stronę skarżącą, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni. Konieczny jest stosowny juretryczny wywód, na czym owe wątpliwości polegają, że mają one poważny oraz rzeczywisty charakter i ich rozstrzygnięcie wiąże się z rozpatrywaną sprawą i jest istotne z punktu widzenia wyniku

postępowania oraz publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach, wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (por.m.in. postanowienia z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 8 lipca 2008 r. I CSK 111/08; z 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15; z 20 maja 2016 r., V CSK 692/15; z 3 sierpnia 2017 r., IV CSK 85/17; z 7 grudnia 2017 r., I CSK 499/17; z 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 571/17).

Zagadnienia i wątpliwości interpretacyjne, sformułowane przez skarżącą, nie czynią zadość opisanym powyżej wymaganiom. Zgłoszone przez skarżącą wątpliwości co do znaczenia przepisów nie mają żadnego związku z publicznoprawnym charakterem sprawy, lecz zmierzają tylko i wyłącznie do zmiany wydanych w jej sprawie orzeczeń sądów powszechnych. Skarżąca nie wykazała, w jaki sposób rozwiązanie jej wątpliwości wpłynęłoby na praktykę w innych podobnych sprawach lub mogłoby ujednolicić orzecznictwo.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.oraz § 8 pkt 7 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 oraz § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2024, poz. 764).

(r.n.)

[a!]